Lietas Nr. C30486014
Lietas arhīva Nr. C-4860-14/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 19. septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Feldmane
ar sekretāri S.Jansoni, tulku Ž.Brokāni
piedaloties prasītājai /pers. A/,
2014. gada 5. septembrī izskatījusi atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu /pers. A/ prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Jeunesse" par darba devēja uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu un atjaunošanu darbā, vidējās izpeļņas, darba samaksas un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu,

konstatēja

2014. gada 3. jūnijā /pers. A/(turpmāk – prasītāja) vērsusies tiesā pret SIA "Jeunesse" (turpmāk - atbildētājs) ar prasību par darba devēja uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, atjaunošanu darbā, vidējās izpeļņas, darba samaksas un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

Prasībā norādīts, ka 2012. gada 30. oktobrī puses noslēgušas darba līgumu, ar kuru prasītāja pieņemta darbā frizieres amatā ar darba samaksu LVL 1,25 stundā un noteiktu summēto darba laiku. Darbu prasītāja uzsākusi 2012. gada 1. novembrī. Prasītāja strādāja struktūrvienībā /adrese/, sporta klubā /Nosaukums B/. Saskaņā ar pielikumu Nr.1 darba līgumam, prasītājai noteikta darba samaksa EUR 1,95 par darba stundu.

2014. gada 1. aprīlī atbildētāja valdes loceklis /pers. B/ darbiniekus informēja par izmaiņām struktūrvienībā un norādīja, ka telpu nomas līgums tiek izbeigts ar 2014. gada 1. maiju. Darbiniekiem tika norādīts, ka darbs jāturpina bez izmaiņām līdz 2014. gada 1. maijam un klienti nedrīkst zināt par turpmākajām izmaiņām.

2014. gada 1. aprīlī prasītājai izsniegts 2014. gada 31. marta paziņojums par darba vietas maiņu no struktūrvienības /adrese/ kura tiks likvidēta, uz sporta klubu /Nosaukums C/ /adrese/. Vienlaikus norādīts, ka prasītājai atbilde jāsniedz līdz 2014. gada 7. aprīlim, ja prasītāja atbildi nesniegs, vai nepiekritīs darba līguma grozījumiem attiecībā uz darba vietas maiņu, darba devēja tiesības uzteikt darba līgumu saskaņā ar Darba likuma 98. panta nosacījumiem. Prasītāja darījusi zināmu atbildētajam, ka līdz 7. aprīlim atbildi sniegt nav iespējams, jo jāpieņem būtisks lēmums par darba vietas maiņu, un norādīja, ka atbildi sniegs līdz 2014. gada 30. aprīlim, kam atbildētājs nav iebildis.

2014. gada 14. aprīlī struktūrvienības e- pastā saņemta sporta kluba /Nosaukums C/ galvenās grāmatvedes /pers. C/ vēstule ar pieprasījumu darbiniekiem sniegt rakstveida paskaidrojumus par konfidenciālas informācijas izpaušanu, kuras dēļ uzņēmumam radušies zaudējumi. Minētajā e- pastā norādīts, ka kliente /pers. D/ uzzinājusi par kluba iekšējām izmaiņām. Prasītāja norāda, ka par struktūrvienības /adrese/ likvidēšanu bijis ievietots sludinājums portālā www.ss.lv.

2014. gada 14. aprīlī prasītāja sniegusi atbildi, ka savā darba vietā pildījusi savus tiešos pienākumus un konfidenciālu informāciju nav izpaudusi.

Tāpat 2014. gada 14. aprīlī prasītāja sniegusi atbildi par piedāvātajiem darba līguma grozījumiem, ka tiem nepiekrīt un lūgusi izsniegt darba tiesisko attiecību uzteikumu saskaņā ar darba likuma 102., 98., 101. panta pirmās daļas 9.pkt.

2014. gada 28. maijā prasītāja e- pasta pielikumā saņēmusi 2014. gada 1. aprīļa darba tiesisko attiecību uzteikumu, kurā norādīts, ka prasītājai darba tiesiskās attiecības tiek uzteiktas pamatojoties uz Darba likuma 101. panta pirmās daļas 3.pkt., kas saistīts ar darbinieka uzvedību, viņa spējām vai saimniecisku, organizatorisku, tehnoloģisku vai līdzīga rakstura pasākumu veikšanu uzņēmumā gadījumā, ja darbinieks, veicot darbu, rīkojies pretēji abiem tikumiem, un šāda rīcība nav savienojama ar darba tiesisko attiecību turpināšanu. Paziņojumā norādīts, ka prasītāja izpaudusi konfidenciālu informāciju, kas saistīta ar uzņēmuma komerciālajiem plāniem. Prasītāja minētajam uzteikumam nav piekritusi.

Darba devējs pirms uzteikuma izdarīšanas, prasītājai nav pieprasījis rakstveida paskaidrojumu un nav prasītāju informējis par tiem apstākļiem, kas ir uzteikuma pamatā. Darba devējs nav vērtējis pārkāpuma smagumu, prasītājas līdzšinējo darbu. Ja atbildētājas vērtējis prasītājas atbildi e- pasta uz /pers. C/ pieprasījumu, tad paskaidrojumu saņemšana bijusi formāla. Uzteikums datēts ar 2014. gada 1. aprīli, t.i., pirms jebkādas informācijas saņemšanas par jebkādu iespējamu komerciāla noslēpuma izpaušanu.

Bez tam, atbildētājs prasītājai nav izmaksājis aprēķināto darba algu par 2014. gada aprīļa mēnesi atbilstoši darba līgumā nolīgtajam un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu, aizbildinoties ar finansiālām grūtībām. Saskaņā ar VSAA sniegto informāciju par 2014. gada aprīļa mēnesi iemaksu objekts uzrādīts EUR 93,70.

Pamatojoties uz iepriekš norādīto, un ievērojot, ka prasītajai prettiesiski uzteiktas darba tiesiskās attiecības, prasītāja vairs netika nodrošināta ar darbu un ir konstatējama dīkstāve, prasītājai pamatojoties uz Darba likuma 74. panta otro daļu pienākas saņemt darba samaksu par dīkstāvi.

Bez tam, prasītāja norādījusi, ka viņai neizmaksājot darba samaksu, tika liegta iespēja saņemt iztikas līdzekļus. Prasītāja prettiesiski atbrīvota no darba, liedzot turpināt darba tiesiskās attiecības, atbildētājs liedzis prasītājai saņemt darba samaksu, sociālās garantijas un iztikas līdzekļus radot emocionālus pārdzīvojumus, kas savukārt prasītājai radījis morālo kaitējumu un kuru prasītāja novērtējusi EUR 67,40 apmērā, t.i., vienas vidējās mēneša izpeļņas apmērā.

Pamatojoties uz iepriekš norādīto prasītāja lūdz tiesu atzīt par spēkā neesošu 2014. gada 1. aprīļa uzteikumu par darba tiesisko attiecību izbeigšanu; atjaunot prasītāju SIA „Jeunesse" frizieres amatā. Piedzīt no atbildētāja neizmaksāto darba samaksu par 2014. gada aprīļa mēnesi EUR 58,50 apmērā. Piedzīt no atbildētājas vidējo izpeļņu par darba piespiedu kavējuma laiku no 2014. gada 1. maija līdz 2014. gada 31. maijam EUR 67,40 apmērā; noteikt prasītājai tiesības saņemt atlīdzību EUR 3,37 (dienas vidējā izpeļņa) par darba piespiedu kavējumu līdz sprieduma izpildei. Piedzīt no atbildētājas prasītājas labā morālo kaitējumu EUR 67,40, kā arī visus tiesāšanās izdevumus. Noteikt, ka spriedums daļā par atjaunošanu darbā un darba samaksas piedziņu ir izpildāms nekavējoties.

Prasība pamatota ar Darba likuma 31. panta pirmo daļu, 59. pantu, 69. panta pirmo daļu, 74. panta otro daļu, 75. panta piekto un astoto daļu, 101. panta pirmo un otro daļu, 102. pantu, 122. pantu, 124. panta pirmo un otro daļu, Civillikuma 1635. pantu.

Atbildētājs paskaidrojumus uz celto prasību nav sniedzis.

Prasītāja/pers. A/ tiesas sēdē uzturēja prasību pilnā apmērā, lūdza to apmierināt. Papildus paskaidroja, ka par 2014. gada aprīļa mēnesi aprēķināto darba samaksu nav saņēmusi. Uz šo brīdi prasītāja strādā tai pašā sporta klubā /Nosaukums B/ par frizieri, darba alga ir lielāka - stundas tarifa likme EUR 2 /h. Sporta klubu ir iegādājies cits uzņēmums.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, par tiesas sēdi informēts Civilprocesa likuma 6. nodaļā noteiktajā kārtībā, nosūtot pavēsti ierakstītā sūtījumā uz atbildētāja juridisko adresi.

Tiesa nav konstatējusi Civilprocesa likuma 209., 210.pantā norādītos gadījumus lietas izskatīšanas atlikšanas, līdz ar ko uzskata, ka lietu var izskatīt bez atbildētāja piedalīšanās tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 208.^{1}pants nosaka, ka aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslu.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies un paskaidrojumus nav sniedzis.

Tiesa atzīst, ka ir iestājies Civilprocesa likuma 208.^{1}pantā noteiktais gadījums, kad ir taisāms aizmuguriskais spriedums, jo nav saskatāmi Civilprocesa likuma 208.^{1}panta otrajā daļā noteiktie ierobežojumi aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

Uzklausījusi prasītājas paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un novērtējusi rakstveida pierādījumus, tiesa prasību uzskata par pamatotu un apmierināmu daļēji.

Lietā nodibināts, ka pamatojoties uz 2012. gada 30. oktobrī starp pusēm noslēgto darba līgumu, prasītājai /pers. A/ nodibinātas darba tiesiskās attiecības ar SIA „Jeunesse" un prasītāja pieņemta darbā par frizieri. Atbilstoši Darba līguma pielikumam Nr.1 prasītājai no 2014. gada 1. janvāra noteikta darba alga ar stundas tarifa likmi 1,95 EUR par vienu stundu. (l.l.10-11; 12).

No lietas materiāliem izriet, ka 2014. gada 28. maijā prasītāja e- pasta vēstulē saņēmusi SIA „Jeunesse" 2014. gada 1. aprīļa darba līguma uzteikumu, kas pamatots ar Darba likuma 101. panta pirmās daļas 3.pkt., ka darbinieks, veicot darbu rīkojies pretēji labiem tikumiem, un šāda rīcība nav savienojama ar uzņēmuma komerciālajiem plāniem.(l.l.25-26)

Civillikuma 1893.pantā noteikts, ka saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likumā noteiktā termiņā. Civillikuma 1895.pants nosaka desmit gadu garo vispārējo noilguma termiņu, bet paredz, ka ar likumu var tikt noteikti arī īsāki saistību tiesību izlietošanas termiņi.

Darba likuma 122.pantā noteikts, ka darbinieks var celt tiesā prasību par darba devēja uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu viena mēneša laikā no uzteikuma saņemšanas dienas.

Ievērojot to, ka ar lietas materiāliem pierādīts, ka prasītāja atbildētāja uzteikumu saņēmusi 2014. gada 28. maijā un no lietas materiāliem izriet, ka prasību par uzteikuma apstrīdēšanu prasītāja cēlusi 2014. gada 3. jūnijā, tiesa atzīst, ka prasītāja ir ievērojusi Darba likuma 122. pantā noteikto termiņu uzteikuma apstrīdēšanai un iepriekš norādītais secinājums uzliek tiesai pienākumu izvērtēt prasību pēc būtības.

Darba likuma 101. panta pirmās daļas 3. pkt. noteic, ka darba devējam tiesības rakstveidā uzteikt darba līgumu, vienīgi pamatojoties uz apstākļiem, kas saistīti ar darbinieka uzvedību, viņa spējām vai ar saimniecisko, organizatorisko, tehnoloģisko vai līdzīga rakstura pasākumu veikšanu, ja darbinieks veicot darbu rīkojies pretēji labiem tikumiem, un šāda rīcība nav savienojama ar darba tiesisko attiecību turpināšanu.

Darba likuma 102. pants noteic, ka uzteicot darba līgumu, darba devējam ir pienākums paziņot darbiniekam par tiem apstākļiem, kas ir darba līguma uzteikuma pamatā.

Atbilstoši Darba likuma 101. panta otrajai daļai ja darba devējs nodomājis uzteikt darba līgumu, pamatojoties uz pirmās daļas (..) 3.pkt.(..) noteikumiem, viņām pienākums pieprasīt no darbinieka rakstveida paskaidrojumus. Lemjot par iespējamo darba līguma uzteikumu, darba devējam pienākums izvērtēt izdarītā pārkāpuma smagumu, apstākļus, kādos tas izdarīts, kā arī darbinieka personiskās īpašības un līdzšinējo darbu. Savukārt, atbilstoši Daba likuma 101. panta trešajai daļai uzsakot darba tiesiskās attiecības pamatojoties uz Darba likuma 101. panta pirmās daļas 3.pkt., darba līgumu var uzteikt ne vēlāk kā viena mēneša laikā no pārkāpuma atklāšanās dienas.

Kā izriet no 2014. gada 1. aprīļa uzteikuma, tajā norādīts, ka uzteikums pamatots ar Darba likuma 101. panta pirmās daļas 3.pkt., jo prasītāja izpaudusi konfidenciālu informāciju, kas tieši saistīta ar uzņēmuma komerciālajiem plāniem.

Darba likuma 125. pants noteic, ka darba devēja pienākums pierādīt, ka darba līguma uzteikums ir tiesiski un pamatots un atbilst noteiktajai darba līguma uzteikšanas kārtībai.

Uzteikuma mērķis ir darbinieku informēt par paredzamo darba attiecību izbeigšanu, tā pamatu, lai atkarībā no atlaišanas pamatojuma darbiniekam būtu iespēja izmantot savas tiesības uzteikumu apstrīdēt.

No uzteikuma satura nav saprotams par kādu pārkāpumu prasītājai tiek izbeigtas darba tiesiskās attiecības, kādu konfidenciālu informāciju prasītāja izpaudusi. No lietas materiāliem pievienotās 14.04.2014. e- pasta vēstules visiem sporta kluba /Nosaukums B/ darbiniekiem izriet, ka pieprasīta informācija visiem darbiniekiem paskaidrojumi par konfidenciālas informācijas izplatīšanu, kuras dēļ uzņēmumam radīti zaudējumi.

Lietā nav gūti pierādījumi apstāklim, ka prasītāja izpaudusi jebkādu konfidenciālu informāciju, kas iespējams radījis zaudējumus atbildētājam. Tas apstāklis, ka visiem sporta kluba /Nosaukums B/ darbiniekiem pieprasīti paskaidrojumi kā kliente /pers. D/ uzzinājusi par uzņēmuma iekšējām izmaiņām, tiesas ieskatā nepierāda uzteikuma pamatotību, ka /pers. A/ izpaudusi jebkādu atbildētāja konfidenciālu informāciju. Turklāt, no uzteikuma satura redzams, ka prasītājai darba tiesiskās attiecības uzteiktas 2014. gada 1. aprīlī, t.i., pirms 2014. gada 14. aprīlī visiem darbiniekiem pieprasīti paskaidrojumi par iespējamu konfidenciālas informācijas izplatīšanu. Līdz ar ko tiesa atzīst, ka atbildētājs nav pierādījis uzteikuma pamatotību, darba tiesisko attiecību uzteikšana nav notikusi atbilstoši Darba likuma nosacījumiem, līdz ar ko saskaņā ar Darba likuma 124. panta pirmās

daļas nosacījumiem prasītāja atjaunojama darbā.

Ievērojot to, ka prasītājai darba tiesiskās attiecības tika uzteiktas pamatojoties uz Darba likuma 101. panta pirmās daļas 3.pkt. pamata, tiesa nevērtē atbildētāja 2014. gada 31. martā piedāvātos darba līguma grozījumus un iespējamo uzteikumu saskaņā ar Darba likuma 98. pantu, gadījumā, ja darbinieks nepiekrīt darba līguma grozījumiem.(l.l.14-15).

Darba likuma 126. panta noteic, ka darbiniekam, kas prettiesiski atlaists no darba un atjaunots iepriekšējā darbā, saskaņā ar tiesas spriedumu izmaksājama vidējā izpeļņa par visu darba piespiedu kavējuma laiku.

No minētās normas jēgas izriet, ka vidējās izpeļņas piedziņa nepieciešama, lai nodrošinātu nepamatoti no darba atbrīvota darbinieka zaudēto ienākumu pilnīgu atlīdzināšanu un tiesību aizskāruma novēršanu. Līdz ar ko aprēķinot vidējās izpeļņas atlīdzības apmēru par darba piespiedu kavējumu, izšķiroša ir nozīme apstākļiem, kādu atalgojumu darbinieks būtu saņēmis, ja darba attiecības netiktu izbeigtas. */„Tiesu prakse lietās par individuālajiem darba strīdiem"2010/2011 27.lpp./.*

No lietas materiāliem pievienotās VSAA informācijas par sociālās apdrošināšanas iemaksām un apdrošināšanas periodiem (l.l.22-23), prasītājai darba tiesiskās attiecības ar SIA „Jeunesse" izbeigtas 2014.gada 2. maijā, savukārt jau 2014. gada 1. maijā prasītāja uzsākusi darba tiesiskās attiecības ar SIA /Nosaukums D/. Prasītāja tiesas sēdē norādīja, ka darba alga ir lielāka kā bijusi iepriekš EUR 2,00 par vienu darba stundu. Ievērojot minēto, kā arī to apstākli, ka prasītāja faktiski darba attiecības nav pārtraukusi, darba tiesiskās attiecības ar SIA /Nosaukums D/ uzsākusi vēl neizbeidzot darba attiecības ar SIA „Jeunesse", prasība daļā par tiesību atzīšanu uz vidējās izpeļņas saņemšanu līdz sprieduma izpildei ir nepamatota un noraidāma.

Darba likuma 69. panta pirmā daļa noteic, ka darba devējam ir pienākums izmaksāt darba samaksu ne retāk kā divas reizes mēnesī, ja darbinieks un darba devējs nav vienojušies par darba samaksas izmaksu reizi mēnesī. Atbilstoši Darba līguma 2.3.pkt. puses pielīgušas, ka darba devēja pienākums darba samaksu izmaksāt vienu reizi mēnesī – līdz mēneša 20. datumam.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Prasītāja norādījusi, ka darba devējs nav veicis darba samaksu par 2014. aprīļa mēnesi un lūgusi piedzīt darba samaksu EUR 58,58 apmērā.

No lietas materiāliem pievienotās VSAA informācijas par sociālās apdrošināšanas iemaksām un apdrošināšanas periodiem, prasītājai 2014. gada aprīļa mēnesī aprēķināta darba samaksa EUR 101,50 apmērā pirms nodokļu nomaksas(l.l.22-23). Atbilstoši lietā iesniegtajai norēķinu lapai par 2014. gada aprīļa mēnesi prasītājai aprēķināta darba samaksa par 30 darba stundām EUR 58,50 un atvaļinājuma kompensācija EUR 35,20 apmērā pirms nodokļu nomaksas, kopā EUR 93,70 pirms nodokļu nomaksas, kas atbilst EUR 63,73 pēc nodokļu nomaksas(l.l.15).

Lai gan prasītāja tiesas sēdē norādīja, ka par 2014. gada aprīļa mēnesi aprēķināto darba samaksu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu nav saņēmusi vispār, tiesa ņemot vērā Civilprocesa likuma 192. panta nosacījumus par prasījuma robežu ievērošanu, kā arī ņemot vērā Civillikuma 1838.panta nosacījumus, ka faktu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo, atzīst par pamatotu no atbildētāja prasītājas labā piedzīt aprēķināto darba samaksu par 2014. gada aprīļa mēnesi un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu EUR 58,50 apmērā pēc nodokļu nomaksas, kā lūgusi prasītāja.

Darba likuma 74. panta otrā daļa noteic, ka darbinieka saistība uzskatāma par izpildītu un darba devējam pienākums izmaksāt šā panta trešajā daļā noteikto atlīdzību arī tad, ja darba devējs darbinieku nenodarbina vai arī neveic darbinieka saistības izpildījuma pieņemšanai nepieciešamās darbības (dīkstāve). Par dīkstāvi, kas radusies darbinieka vainas dēļ, viņš šo atlīdzību nesaņem. Atbilstoši minētā panta trešajai daļai, atkarībā no tā vai darbiniekam noteikta laika vai akorda alga, panta otrās daļas gadījumā, tiek izmaksāta darba samaksa vai vidējā izpeļņa.

No augstāk minētā panta jēgas saprotams, ka dīkstāve var būt gadījumos, ja ir spēkā esošas darba tiesiskās attiecības un dažādu iemeslu, kā no darbinieka atkarīgu vai no darbinieka neatkarīgu apstākļu dēļ, darbinieks netiek nodrošināts ar darbu.

No prasības pieteikuma izriet, ka prasītāja lūgusi apmaksāt dīkstāvi par periodu no 2014. gada 1. maija līdz 31. maijam 2014. gadam vidējās izpeļņas EUR 67,40 apmērā.

Izvērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, prasītājas paskaidrojumus tiesa secina, ka 2014. gada maijā nav konstatējama prasītājas dīkstāve, jo kā izriet no uzteikuma, VSAA sniegtās informācijas prasītājas darba tiesiskās attiecības tika izbeigtas ar 2014. gada 2. maiju, līdz ar ko pēc 2014. gada 2. maija atbildētājam neiestājās pienākums prasītāju nodrošināt ar darbu. Tas apstāklis, ka ar šo spriedumu 2014. gada 1. aprīļa uzteikums atzīstams par spēkā neesošu un prasītāja atjaunojama darbā, nerada likumā noteikto pamatu dīkstāves konstatēšanai Darba likuma 74. panta izpratnē un attiecīgi vidējās izpeļņas piedziņai, kā lūgusi prasītāja. Ievērojot minēto, prasība daļā par vidējās izpeļņas piedziņu par periodu no 2014. gada 1. maija līdz 2014. gada 31. maijam ir nepamatota un noraidāma.

Prasītāja cēlusi prasību par morālā kaitējuma piedziņu vienas vidējās mēneša darba algas EUR 67,40 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1635. pantu, katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība(vai bezdarbība), kuras rezultātā nodarīts kaitējums(arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu.(..) Atbilstoši minētā panta trešajai daļai, morālais kaitējums jāpierāda cietušajam, ja vien neatļautā darbība nav izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personu(..).

Augstāk minētais uzliek cietušai personai pienākumu pierādīt morālo kaitējumu, bez tam arī Civilprocesa likuma 93. pants noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt, atbilstoši Civilprocesa likuma 97. pantam, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Izvērtējusi lietas materiālus, lietā ir konstatēts, ka prasītājai nav izmaksāta viņai visa pienākošās darba alga par 2014. gada aprīļa mēnesi, taču tiesas ieskatā minētie apsvērumi nenorāda uz prasītājai nodarītu morālu kaitējumu Civillikuma 1635. panta izpratnē. Tas apstāklis, ka darba devējs prasītajai uzteicis darba tiesiskās attiecības, bet ar tiesas spriedumu uzteikums atzīts par nepamatotu, pats par sevi nerada apstākļus morālā kaitējuma atlīdzības piedziņai.

Lietā nav gūti pierādījumi un prasītāja lietā nav pierādījusi viņai nodarītās garīgās ciešanas, kas iespējams radušās atbildētāja prettiesiskas rīcības rezultātā, kas varētu būt pamats morālā kaitējuma piedziņai.

Pie šādiem apstākļiem tiesa celto prasību par morālā kaitējuma piedziņu atzīst par nepamatotu un noraidāmu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 1.pkt. prasītāji prasījumos par darba samaksas piedziņu un citos prasījumos, kas izriet no darba tiesiskajām attiecībām, ir atbrīvoti no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos. Šādos

gadījumos, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, tiesas izdevumi piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Līdz ar ko, saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1) un 4)pkt. un 42. pantu no atbildētāja valsts labā piedzenama valsts nodeva EUR 142,28 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 8,39(l.l.2).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 205. panta pirmās daļas 2. un 3.pkt. spriedumā par darba samaksas piedziņu un atjaunošanu darbā, tiesa var noteikt nekavējošu sprieduma izpildi. Paredzot nekavējošu sprieduma izpildi prasības ar darba samaksas piedziņu un atjaunošanu darbā, likumdevēja mērķis bijis nekavējoties nodrošināt nepamatoti atbrīvotu personu ar darbu un iztikas līdzekļiem.

Ievērojot apstākļus, ka prasītāja neizbeidzot darba tiesiskās attiecības ar atbildētāju, jau uzsākusi strādāt SIA /Nosaukums D/ ar lielāku darba samaksu t.i. EUR 2,00/h, tiesa nesaskata pamatu nekavējošai sprieduma izpildei kā lūgusi prasītāja un saskaņā ar Civilprocesa likuma 204^{1}. pantu uzskata par pamatotu noteikt atbildētājam termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz augstāk norādīto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 1., 8., 15., 93., 97., 192., 193., 204^{1}. $208.^{1}$ pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, prasību pret SIA „Jeunesse", reģistrācijas numurs 40103314251, apmierināt daļēji.

SIA „Jeunesse" 2014. gada 1. aprīļa darba tiesisko attiecību uzteikumu /pers. A/ atzīt par spēkā neesošu un /pers. A/, personas kods /personas kods/, atjaunot darbā frizieres amatā.

Piedzīt no SIA „Jeunesse", reģistrācijas numurs 40103314251, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, darba samaksu par 2014. gada aprīļa mēnesi EUR 58,50 (piecdesmit astoņi *euro 5*0 centi) apmērā pēc nodokļu nomaksas.

Daļā par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu, dīkstāves apmaksu vidējās izpeļņas apmērā un daļā par tiesībām saņemt dienas vidējo izpeļņu līdz sprieduma izpildei, prasību noraidīt.

Piedzīt no SIA „Jeunesse", reģistrācijas numurs 40103314251, par labu valstij tiesas izdevumus – valsts nodevu EUR 142,28(viens simts četrdesmit divi *euro* 28 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 8,98(astoņi *euro* 98 centi).

Noteikt SIA „Jeunesse", reģistrācijas numurs 40103314251, ka spriedums izpildāms labprātīgi - 10 (desmit) dienu laikā, termiņu skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Sprieduma daļā par piedziņu valsts ienākumos, maksājumu apliecinoši dokumenti iesniedzami Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, pievienošanai pie lietas materiāliem.

Prasītāja spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā, no pilna sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Atbildētājs tiesīgs 20 dienu laikā no sprieduma noraksta nosūtīšanas dienas iesniegt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2014.gada 3. oktobrī.

Tiesnese **A.Feldmane**